

អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា

Extraordinary Chambers in the Courts of Cambodia
Chambres extraordinaires au sein des tribunaux cambodgiens

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

Kingdom of Cambodia
Nation Religion King

Royaume du Cambodge
Nation Religion Roi

អង្គបុរេជំនុំជម្រះ

Pre-Trial Chamber
Chambre Préliminaire

លេខ/N°: D190/1/2

**កាត់សាលាប្រជុំសាលាដំបូង និងកាត់សាលាអង្គការសហប្រជាជាតិ និងអនុលោមតាមច្បាប់ស្តីពី
ការបង្កើតឱ្យមានអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា ដើម្បីកាត់សេចក្តីឧក្រិដ្ឋកម្ម
ដែលបានប្រព្រឹត្តឡើងក្នុងរយៈពេលនៃកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ**

សំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌលេខ: ០០៤/០៧-០៩-២០០៩-អវតក/កសលស (អបជ ០៧)

ចំពោះមុខ: **ចៅក្រម ប្រាក់ គឹមសាន** **ប្រធាន**

ចៅក្រម Rowan DOWNING

ចៅក្រម និយ ថុល

ចៅក្រម Chang-Ho CHUNG

ចៅក្រម ហួត ចុន្ទី

កាលបរិច្ឆេទ: **ថ្ងៃទី ៣០ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១៤**

ឯកសារដើម
ORIGINAL DOCUMENT/DOCUMENT ORIGINAL
ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ ទទួល (Date of receipt/date de reception):
..... ០៦ / ១០ / ២០១៤ .....
ម៉ោង (Time/Heure) : .....
..... 13.54.00 .....
មន្ត្រីទទួលបន្ទុកសំណុំរឿង /Case File Officer/L'agent chargé
du dossier: .....
..... SAN N RAO .....

សាធារណៈ (សំណើរកោសលុប)

**សាលាដំបូងស្នើសុំបញ្ជាក់ឧទ្ធរណ៍របស់ [REDACTED] ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់
សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតអន្តរជាតិ បដិសេធសំណើសុំបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរ**

សហព្រះរាជអាជ្ញា:

ជា លាង
Nicholas KOUMJIAN

សហមេធាវីការពារក្តី

ម៉ូ លុជ្ជ
Richard ROGERS
Göran SLUITER

មេធាវីដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី

ជេត វណ្ណលី
ហុង គឹមសួន
គឹម ម៉េងឃី
ឡេ ជុនធី
សំ សុគង់
ស៊ុន ស៊ុន
ទី ស្រីនណា
វ៉ែន ពៅ
Annie DELAHAIE
Laure DESFORGE

Christine MARTINEAU
Barnabe NEKUI
Lyma NGUYEN
Emmanuel JACOMY
Herve DIAKIESE
Ferdinand DJAMMEN-NZEPA
Nicole DUMAS
Isabelle DURAND
François GAUTRY
Martine JACQUIN
Beini YE

អង្គបុរេជំនុំជម្រះ នៃអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា (“អ.វ.ត.ក”) បានទទួល “បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចលើសំណើនានារបស់ [REDACTED] សុំបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរ” ដែលបានដាក់ជាភាសា អង់គ្លេស កាលពីថ្ងៃទី ១៦ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០១៤ និងជាភាសាខ្មែរនៅថ្ងៃទី ០៩ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០១៤ (“ម្ចាស់បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍” និង “បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍”)¹

I. សេចក្តីផ្តើម

1. បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ទាក់ទងដល់សេចក្តីសម្រេច ដែលចេញដោយសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតអន្តរជាតិ នៅថ្ងៃទី ២៣ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០១៤ ដោយបដិសេធសំណើសុំបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរចំនួនបី ដែល បានដាក់ដោយម្ចាស់បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ដោយផ្អែកលើមូលដ្ឋានដែលថា ម្ចាស់បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ មិនមែន ជា “ជនត្រូវចោទ” បើតាមអត្ថន័យនៃវិធានផ្ទៃក្នុង ហើយមិនមានតួនាទីក្នុងការដាក់សំណើឡើយ (“សេចក្តីសម្រេចដែលរងការជំទាស់”)។

ក. សាវតារ

2. នៅថ្ងៃទី ០៧ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៩ សហព្រះរាជអាជ្ញាអន្តរជាតិស្តីទី នៅពេលនោះ បានដាក់ដីកា សន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរលើកទីបី ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៨ ទៅសហចៅក្រម ស៊ើបអង្កេត ដែលជាការបើកផ្លូវ និងចាប់ផ្តើមជាផ្លូវការ ការស៊ើបអង្កេតទៅលើឧក្រិដ្ឋកម្មដែល ម្ចាស់បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ រួមជាមួយអ្នកដទៃទៀត ត្រូវបានចោទប្រកាន់ថាត្រូវទទួលខុសត្រូវ²។ សហ ព្រះរាជអាជ្ញាអន្តរជាតិបានដាក់ដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរបន្ថែមនៅថ្ងៃទី ១៨ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០១១³ និងថ្ងៃទី ២៤ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០១៤⁴។

¹ ឯកសារD190/1/1។

² ដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរលើកទីបី របស់សហព្រះរាជអាជ្ញា, ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៨, ឯកសារD1។ ការ ជូនដំណឹងរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញាអន្តរជាតិស្តីទី ស្តីពីការដាក់ដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរលើកទីបី, ចុះថ្ងៃទី ០៧ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៩, ឯកសារD1/1។

³ ដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរបន្ថែមរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា ទាក់ទងទីតាំងឧក្រិដ្ឋកម្មតំបន់ ១ និងការធ្វើទុក្ខបុក ម្នេញលើខ្មែរក្រោម, ចុះថ្ងៃទី ១៨ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០១១, ឯកសារ D65។

⁴ ដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរបន្ថែមរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា ទាក់ទងអាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងអំពើហិង្សាលើយេនឌ័រ , ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០១៤, ឯកសារ D191។

សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ [REDACTED] ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតអន្តរជាតិ បដិសេធសំណើសុំបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរ

- 3. នៅថ្ងៃទី ២៩ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០១០ និងនៅថ្ងៃទី ២០ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១០ អង្គភាពគាំពារការការពារក្តី បានស្នើសុំឱ្យជនសង្ស័យក្នុងសំណុំរឿង ០០៤ អាចចូលពិនិត្យមើលសំណុំរឿង និងទទួលបានសិទ្ធិក្នុងនីតិវិធីដទៃទៀត រួមទាំងសិទ្ធិចូលរួមក្នុងកិច្ចស៊ើបអង្កេត ដូចមានចែងក្នុងវិធានផ្ទៃក្នុង វិធាន ៥៥(៨) និង ៥៥(១០)^៥។ នៅថ្ងៃទី ២៣ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១០ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត (ចៅក្រម យូ ប៊ុនឡេង និង ចៅក្រម Blunk) បានបដិសេធសំណើសុំ ដោយសារតែ “ជនសង្ស័យ” រួមទាំងម្ចាស់បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ផង មិនទាន់ត្រូវបានចោទប្រកាន់ជាផ្លូវការ តាមនីតិវិធីដែលមានចែងក្នុងវិធាន ៥៧ នៃវិធានផ្ទៃក្នុង ដូច្នេះពួកគេក៏មិនមែនជា “ភាគីនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី” នោះឡើយ ហើយផលប្រយោជន៍របស់ពួកគេក៏មិនត្រូវ “ទទួលរងផលប៉ះពាល់ធ្ងន់ធ្ងរ” ដោយសារតែកិច្ចស៊ើបអង្កេត នោះដែរ^៦។
- 4. នៅថ្ងៃទី ២៩ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០១២ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតអន្តរជាតិបម្រុងនៅពេលនោះ (ចៅក្រម KASPER-ANSERMET) បានជូនដំណឹងដល់ម្ចាស់បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ និងដោយផ្ទាល់មាត់ថា “លោកត្រូវបានជាប់ឈ្មោះថាជាជនសង្ស័យម្នាក់នៅក្នុងកិច្ចស៊ើបអង្កេតសួរកំពុងបន្តដំណើរការ” ហើយថា “អនុលោមតាមវិធានផ្ទៃក្នុងនៃអ.វ.ត.ក[វិធាន ២១(១)(ឃ)], សិទ្ធិ និងការធានានានានៅក្នុងដំណើរការនីតិវិធី ក្នុងឋានៈជាជនសង្ស័យ រួមមានសិទ្ធិមានមេធាវីការពារខ្លួនតាមការជ្រើសរើសរបស់ខ្លួន [និង] សិទ្ធិមានលទ្ធភាពទទួលបានឯកសារសំណុំរឿង” (“ការជូនដំណឹងថ្ងៃទី ២៩ ខែ កុម្ភៈ”)^៧។

⁵ លិខិតរបស់ប្រធានអង្គភាពគាំពារការការពារក្តី ធ្វើជូនសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតដែលមានចំណងជើងថា “លិខិតរបស់អង្គភាពគាំពារការការពារក្តី ស្តីពីសិទ្ធិការពារក្តី នៅក្នុងសំណុំរឿង ០០៣ និង ០០៤”, ចុះថ្ងៃទី ២៩ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០១០, ឯកសារ D4.1.29។ លិខិតរំលឹកលើលិខិតរបស់អង្គភាពគាំពារការការពារក្តី ស្តីពីសិទ្ធិការពារក្តី នៅក្នុងសំណុំរឿង ០០៣ និង ០០៤, ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១០, ឯកសារ A1/1។

⁶ លិខិតរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ធ្វើជូនប្រធានអង្គភាពគាំពារការការពារក្តី ដែលមានចំណងជើងថា “ចម្លើយតបរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ស្តីពីសិទ្ធិការពារក្តី នៅក្នុងសំណុំរឿង ០០៣ និង ០០៤”, ចុះថ្ងៃទី ២៣ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១០, ឯកសារ D4.1.31។

⁷ ការជូនដំណឹងអំពីសិទ្ធិរបស់ជនសង្ស័យ [វិធាន២១(១)(ឃ)], ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០១២ និងត្រូវបានជូនដំណឹងនៅថ្ងៃទី ២៩ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០១២, ឯកសារ D110។ សូមមើលផងដែរ លិខិតធ្វើជូនអង្គភាពគាំពារការការពារក្តី ស្តីពីការជូនដំណឹងអំពីសិទ្ធិរបស់ជនសង្ស័យ [វិធានផ្ទៃក្នុង ២១(១)(ឃ)], ចុះថ្ងៃទី ០៦ ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០១២, ឯកសារ D111 ក្របខណ្ឌ ៤។

សាលដីកាបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ [REDACTED] ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតសំណុំរឿង
បដិសេធសំណើសុំបញ្ជាក់កិច្ចស៊ើបអង្កេត

- 5. នៅថ្ងៃទី ១៤ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០១២ ម្ចាស់បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍បានស្នើដល់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតឱ្យចេញដីកាបង្គាប់ដល់ការិយាល័យរដ្ឋបាល ឱ្យផ្តល់លទ្ធភាពដល់គាត់ក្នុងការចូលពិនិត្យមើលសំណុំរឿង ក្នុងសំណុំរឿង ០០៤ (“សំណើចូលពិនិត្យមើលសំណុំរឿង”)⁸។ សំណើត្រូវបានអះអាងសាជាថ្មីនៅក្នុងលិខិតមួយដែលបានផ្ញើរជូនសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត នៅថ្ងៃទី ២០ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០១២⁹ ហើយបន្ទាប់មកផ្ញើរជូនម្តងទៀតនៅថ្ងៃទី ១៧ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០១៣¹⁰។ នៅថ្ងៃទី ១២ ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០១៣ ម្ចាស់បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍បានស្នើសុំបន្ថែមដល់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ឱ្យអនុញ្ញាតឱ្យគាត់អាចចូលរួមក្នុងកិច្ចស៊ើបអង្កេតក្នុងសំណុំរឿង ០០៤ ដោយសុំមានវត្តមាននៅក្នុងពេលស្តាប់ចម្លើយសាក្សី ហើយនឹងសុំអនុញ្ញាតដាក់សំណួរទៅកាន់សាក្សីទាំងនោះ (“សំណើសុំចូលរួមក្នុងកិច្ចស៊ើបអង្កេត”)¹¹។
- 6. នៅថ្ងៃទី ៣១ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០១៣ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតអន្តរជាតិ បានបដិសេធលើសំណើសុំចូលពិនិត្យមើលសំណុំរឿង និងចូលរួមការស៊ើបអង្កេត (“សេចក្តីសម្រេចរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតអន្តរជាតិលើការចូលរួម”)¹²។ ជាដំបូង សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតអន្តរជាតិបានពិចារណាឡើងវិញលើផ្នែកមួយចំនួននៃសេចក្តីជូនដំណឹងថ្ងៃទី ២៩ ខែ កុម្ភៈ ដែលផ្តល់សិទ្ធិដល់

⁸ សំណើជាបន្ទាន់សុំដីកាបង្គាប់ឱ្យការិយាល័យរដ្ឋបាលអនុញ្ញាតឱ្យក្រុមមេធាវីការពារក្តី ពិនិត្យមើលសំណុំរឿង, ចុះថ្ងៃទី ១៤ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០១២, ឯកសារ D121/2/1.1.1។

⁹ លិខិតរបស់លោក ម៉ុម លុជ្ជ លោក Richard ROGERS និងលោក Goran SLUITER ផ្ញើជូនសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត មានចំណងជើងថា “សិទ្ធិ [redacted] ក្នុងការទទួលបានព័ត៌មាន ស្តីពីប្រភេទ និងមូលហេតុនៃបទចោទមកលើរូបគាត់ និងសិទ្ធិទទួលបានសម្ភារៈរូបវន្តគ្រប់គ្រាន់ សម្រាប់ត្រៀមរៀបចំការពារក្តីរបស់ខ្លួន” ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០១២, ឯកសារD121/1។

¹⁰ លិខិតរបស់លោក ម៉ុម លុជ្ជ និងលោក Goran SLUITER ផ្ញើជូនសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត និងសហព្រះរាជអាជ្ញា “ពាក់ព័ន្ធការដែលសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត មិនបានផ្តល់សិទ្ធិចូលពិនិត្យមើលសំណុំរឿង ទៅសហមេធាវីរបស់ [redacted]” ចុះថ្ងៃទី ១៧ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០១៣, ឯកសារD122/7។

¹¹ លិខិតរបស់លោក ម៉ុម លុជ្ជ លោក Richard ROGERS និងលោក Goran SLUITER ផ្ញើជូនសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ដែលមានចំណងជើងថា “ការចូលរួមរបស់មេធាវីការពារក្តី ក្នុងដំណើរការស៊ើបអង្កេតសំណុំរឿង ០០៤, ចុះថ្ងៃទី ១២ ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០១៣, ឯកសារ D121/3។

¹² សេចក្តីសម្រេចលើសំណើរបស់ក្រុមមេធាវីការពារក្តី [redacted] សុំចូលពិនិត្យមើលសំណុំរឿង និងចូលរួមការស៊ើបអង្កេត, ចុះថ្ងៃទី ៣១ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០១៣, ឯកសារ D121/4។

សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ [redacted] ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត
បដិសេធសំណើសុំចេញកិច្ចស៊ើបអង្កេត

ម្ចាស់បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ក្នុងការចូលពិនិត្យមើលសំណុំរឿង ហើយបានបដិសេធពោលសិទ្ធិទាំងនោះ¹³។ បន្ទាប់មកសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតអន្តរជាតិយល់ឃើញថា ម្ចាស់បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ដែលមិនត្រូវបានចោទប្រកាន់ជាផ្លូវការនោះ គឺមិនមែនជាភាគីនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីទេ ដូច្នេះគាត់មិនមានសិទ្ធិចូលរួមក្នុងការស៊ើបអង្កេត ឬចូលពិនិត្យមើលសំណុំរឿងឡើយ ដោយអនុលោមតាមវិធានផ្ទៃក្នុងរបស់ អ.វ.ត.ក¹⁴។ បន្ថែមលើនេះ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតអន្តរជាតិយល់ឃើញថា ដោយសារមិនមានការចោទប្រកាន់ជាផ្លូវការប្រឆាំងម្ចាស់បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ទើបមិនមានហេតុផលផ្សេងទៀតដែលចាំបាច់សម្រាប់ការចូលពិនិត្យមើលសំណុំរឿង ដើម្បីការពារសិទ្ធិទទួលបានការជំនុំជម្រះប្រកបដោយយុត្តិធម៌របស់គាត់ឡើយ¹⁵។

7. នៅថ្ងៃទី ៣០ ខែ សីហា ឆ្នាំ ២០១៣ មេធាវីការពារក្តីបានប្តឹងឧទ្ធរណ៍លើសេចក្តីសម្រេចរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតអន្តរជាតិ អំពីការចូលរួមកិច្ចស៊ើបអង្កេត ទៅអង្គបុរេជំនុំជម្រះ (“បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍លើការចូលរួម”)¹⁶។ នៅថ្ងៃទី ១៥ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០១៤ អង្គបុរេជំនុំជម្រះបានប្រកាសថា ខ្លួនមិនអាចស្វែងរកសម្លេងគាំទ្រភាគច្រើនចំនួនបួននាក់ ដែលចាំបាច់សម្រាប់ការចេញសេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ហើយដោយអនុលោមទៅតាមវិធាន ៧៧(១៣) នៃវិធានផ្ទៃក្នុងសេចក្តីសម្រេចរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតអន្តរជាតិ អំពីការចូលរួមកិច្ចស៊ើបអង្កេត “ត្រូវតម្កល់ទុកជាបានការ” (“ការពិចារណាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍”)¹⁷។ ចៅក្រមអង្គបុរេជំនុំជម្រះមិនយល់ស្របជាមួយគ្នា អំពីឋានៈផ្លូវច្បាប់របស់ម្ចាស់បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ព្រមទាំងកម្រិតនៃសិទ្ធិរបស់គាត់នៅក្នុងដំណាក់កាលនេះ ក្នុងកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី។ ចៅក្រម ប្រាក់ គីមសាន ចៅក្រម នីយ ថុល និង ចៅក្រម ហ្គត រុឌី សម្រេចថា ម្ចាស់បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍គឺជា “ជនសង្ស័យ” ដោយផ្អែកលើអង្គហេតុដែលថា គាត់មិនត្រូវបានចោទប្រកាន់ជាផ្លូវការ ហើយបានសន្និដ្ឋានថាម្ចាស់បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍មិន

¹³ សេចក្តីសម្រេចរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតអន្តរជាតិ លើការចូលរួម, កថាខណ្ឌ ៤៩។
¹⁴ សេចក្តីសម្រេចរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតអន្តរជាតិ លើការចូលរួម, កថាខណ្ឌ ៣៦ ដល់ ៤៩។
¹⁵ ដូចជើងទំព័រខាងលើ កថាខណ្ឌ ៥០ ដល់ ៦០។
¹⁶ បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេច បដិសេធលើសំណើរបស់ក្រុមការពារក្តី សុំពិនិត្យមើលឯកសារសំណុំរឿង និងចូលរួមក្នុងកិច្ចស៊ើបអង្កេត, ចុះថ្ងៃទី ៣០ ខែ សីហា ឆ្នាំ ២០១៣, ឯកសារ D121/4/1/1។
¹⁷ ការពិចារណាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ [REDACTED] ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចបដិសេធលើសំណើសុំពិនិត្យមើលឯកសារសំណុំរឿង និងចូលរួមក្នុងកិច្ចស៊ើបអង្កេត, ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០១៤, ឯកសារ D121/4/1/4 កថាខណ្ឌ ១៥ និង ១៦។
សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ [REDACTED] ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតអន្តរជាតិ
បដិសេធសំណើសុំបំពេញកិច្ចស៊ើបអង្កេត

មានសិទ្ធិ ក្នុងការប្តឹងឧទ្ធរណ៍លើសេចក្តីសម្រេចរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតស្រុកស្រែចម្រើន យោងតាមវិធាន ៧៤(៣)(ខ) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង ដែលអនុញ្ញាតឱ្យប្តឹងឧទ្ធរណ៍បានតែសម្រាប់ “ជនត្រូវចោទ” ឬ “ជនជាប់ចោទ” (មតិយោបល់ចៅក្រម ប្រាក់ គីមសាន ចៅក្រម នីយ ផុល និង ចៅក្រម ហួត វុឌ្ឍី)¹⁸។ ផ្ទុយទៅវិញ ចៅក្រម CHUNG និងចៅក្រម DOWNING យល់ឃើញថា ម្ចាស់បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ដែលមានឈ្មោះនៅក្នុងដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបអង្កេត ដែលបានដាក់ទៅសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត គឺជា “ជនត្រូវចោទ” តាមអត្ថន័យនៃវិធានផ្ទៃក្នុង ដូច្នេះត្រូវមានសិទ្ធិចូលពិនិត្យមើលសំណុំរឿង តាមរយៈមេធាវីរបស់គាត់ ហើយត្រូវស្ថិតក្រោមលក្ខខណ្ឌកម្រិតដែលកំណត់ដោយសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត និងមានសិទ្ធិចូលរួមក្នុងកិច្ចស៊ើបអង្កេត (“មតិយោបល់ចៅក្រម CHUNG និងចៅក្រម DOWNING”)¹⁹។ ចៅក្រម CHUNG និងចៅក្រម DOWNING ក៏បានបញ្ចេញមតិថា ម្ចាស់បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍គួរទទួលបានឱកាសក្នុងការចូលរួមក្នុងកិច្ចស៊ើបអង្កេត នៅក្នុងដំណាក់កាលនេះក្នុងកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី ដើម្បីធានាពីសិទ្ធិទទួលបានការជំនុំជម្រះប្រកបដោយយុត្តិធម៌ រួមមានសិទ្ធិក្នុងការត្រៀមការការពារខ្លួន ដែលត្រូវបានធានាដោយមាត្រា ១៤(៣) នៃកតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោបាយ²⁰។

8. នៅថ្ងៃទី ១៨ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០១៤ ម្ចាស់បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍បានស្នើសុំឱ្យពិចារណាឡើងវិញលើសេចក្តីសម្រេចរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតអន្តរជាតិ អំពីការចូលរួមកិច្ចស៊ើបអង្កេត (“សំណើសុំពិចារណាឡើងវិញ”)²¹ ដោយផ្អែកលើមូលដ្ឋានដែលថា ១) មតិយោបល់ចៅក្រម CHUNG និងចៅក្រម DOWNING អាចចាត់ទុកថាជាការផ្លាស់ប្តូរនៃកាលៈទេសៈ²² ២) សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតអន្តរជាតិមានកំហុសឆ្គងដោយមិនពិចារណាថា ម្ចាស់បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍គឺជា “ជនត្រូវចោទ”

¹⁸ ដូចជើងទំព័រខាងលើ មតិយោបល់របស់ចៅក្រម ប្រាក់ គីមសាន, ចៅក្រម នីយ ផុល, ចៅក្រម ហួត វុឌ្ឍី, កថាខណ្ឌ៨។

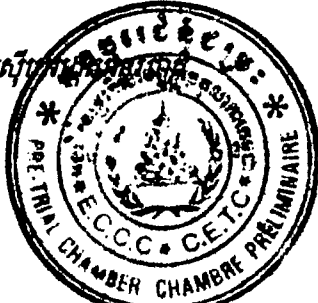
¹⁹ ដូចជើងទំព័រខាងលើ មតិយោបល់របស់ចៅក្រម Chang-ho CHUNG និងចៅក្រម Rowan DOWNING, កថាខណ្ឌ ២៨។

²⁰ ដូចជើងទំព័រខាងលើ មតិយោបល់របស់ចៅក្រម Chang-ho CHUNG និងចៅក្រម Rowan DOWNING, កថាខណ្ឌ ២៥ ដល់២៧។

²¹ ញត្តិរបស់ [REDACTED] ស្នើសុំឱ្យពិចារណាឡើងវិញលើសេចក្តីសម្រេចរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតអន្តរជាតិលើការស្នើសុំរបស់ក្រុមការពារក្តីតា អាច ចូលពិនិត្យមើលសំណុំរឿង និងការចូលរួមក្នុងកិច្ចស៊ើបអង្កេត, ចុះថ្ងៃទី ១៨ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០១៤, ឯកសារD121/4/4។

²² ដូចជើងទំព័រខាងលើ កថាខណ្ឌ២៣។

សាលដីកាឈប់បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ [REDACTED] ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតអន្តរជាតិ
 បដិសេធសំណើសុំបំពេញកិច្ចស៊ើបអង្កេត

ប៉ុន្តែបែរជាផ្ដោតយ៉ាងតឹងរ៉ឹងទៅលើលក្ខខណ្ឌតម្រូវផ្លូវការសម្រាប់ការចោទប្រកាន់នៅអ.វ.ត.ក²³
និង ៣) បដិសេធមិនផ្តល់លទ្ធភាពដល់ម្ចាស់បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ក្នុងការចូលទៅពិនិត្យមើលសំណុំ
រឿង ដែលបណ្តាលឱ្យមានភាពអយុត្តិធម៌ ដោយរំលោភទៅលើវិធាន ២១ នៃវិធានផ្ទៃក្នុង²⁴។

9. នៅថ្ងៃទី ០៨ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០១៤ ម្ចាស់បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍បានដាក់សំណើសុំបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរ
អនុលោមតាមវិធាន ៥៥(១០) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង (“សំណើសុំបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរលើកទីមួយ”)²⁵
ដោយស្នើដល់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតឱ្យស៊ើបអង្កេត

²⁶ ហើយទទួលបានថា ការអនុវត្តដោយ

ពេញលេញនូវការស៊ើបអង្កេតដូចបានរៀបរាប់ខាងលើ “អាចជាភស្តុតាងដោះបន្ទុក និងអាច
បញ្ជាក់ពីទិដ្ឋភាពផ្សេងៗនៃអង្គហេតុដែលសំខាន់ដល់ការបញ្ជាក់ការពិត នៅក្នុងករណីរបស់ម្ចាស់
បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍”²⁷។

²³ ដូចជើងទំព័រខាងលើ កថាខណ្ឌ២៨។

²⁴ ដូចជើងទំព័រខាងលើ កថាខណ្ឌ៣៥។

²⁵ សំណើលើកទី១ របស់ [redacted] សុំបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរដោយអនុលោមតាមវិធាន ៥៥ (១០), ចុះថ្ងៃទី ០៨ ខែ មេសា ឆ្នាំ
២០១៤, ឯកសារD187។

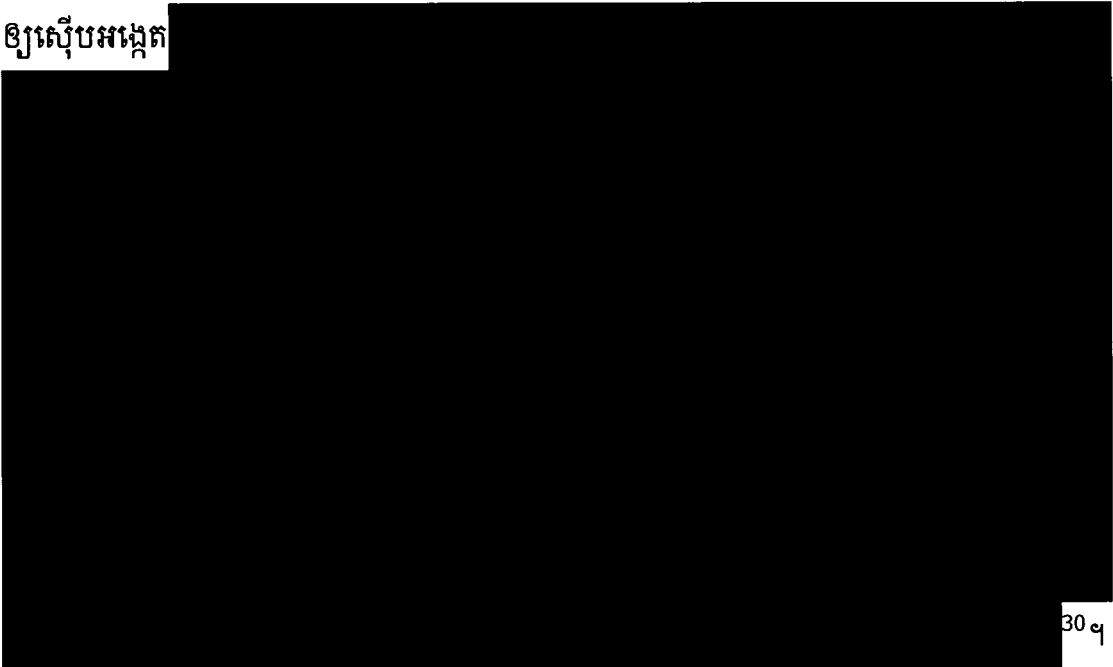
²⁶ ដូចជើងទំព័រខាងលើ កថាខណ្ឌ៣៣។

²⁷ ដូចជើងទំព័រខាងលើ កថាខណ្ឌ១៨។

សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ [redacted] ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត
បដិសេធសំណើសុំបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរ

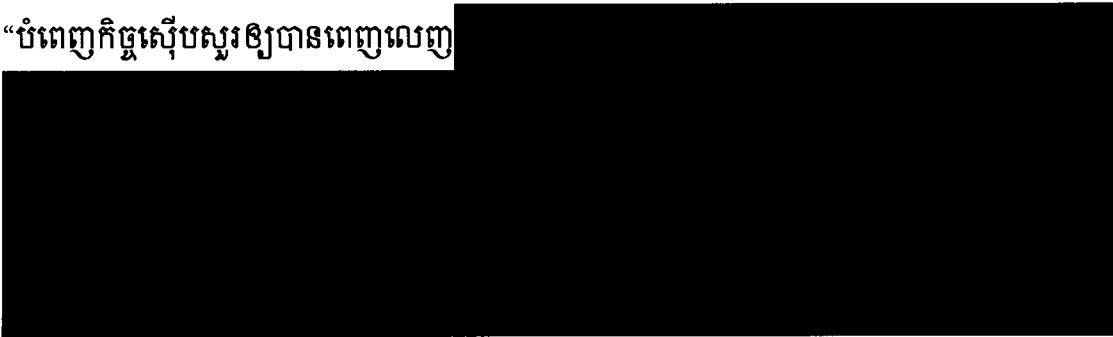

10. នៅថ្ងៃទី ០៩ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០១៤ ម្ចាស់បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍បានដាក់សំណើលើកទីពីរសុំបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរ (“សំណើលើកទីពីរ សុំបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរ”)²⁸ ស្នើសុំដល់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតឱ្យស៊ើបអង្កេត

30 ។

11. នៅថ្ងៃទី ១៧ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០១៤ មេធាវីការពារក្តីបានដាក់សំណើលើកទីបី សុំបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរ (“សំណើលើកទីបីសុំបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរ”)³¹ ដោយស្នើសុំដល់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត “បំពេញកិច្ចស៊ើបសួរឱ្យបានពេញលេញ

²⁸ សំណើលើកទីពីរ របស់ [redacted] សុំបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរដោយអនុលោមតាមវិធាន ៥៥ (១០), ចុះថ្ងៃទី ០៩ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០១៤, ឯកសារD188។

²⁹ ដូចជើងទំព័រខាងលើ កថាខណ្ឌ១។

³⁰ ដូចជើងទំព័រខាងលើ។

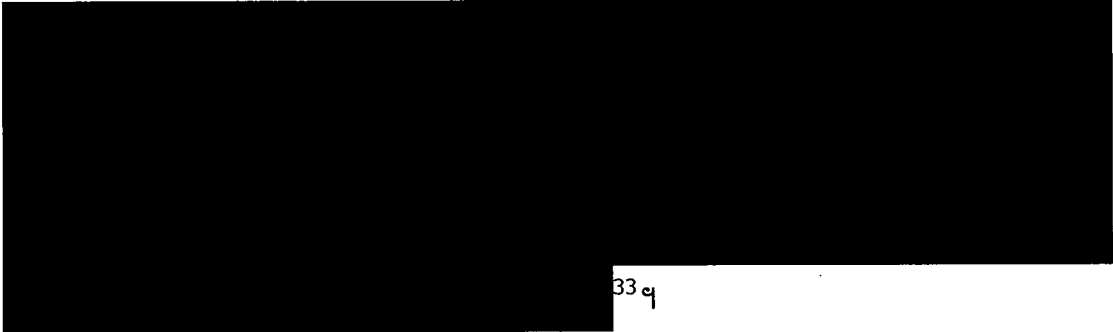
³¹ សំណើលើកទីបីរបស់ [redacted] សុំបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរដោយអនុលោមតាមវិធាន ៥៥(១០), ចុះថ្ងៃទី ១៧ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០១៤, ឯកសារD189។

³² ដូចជើងទំព័រខាងលើ កថាខណ្ឌ១។

សាលដីកាឈប់បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ [redacted] ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត [redacted] បដិសេធសំណើសុំបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរ

33 ។

- 12. នៅថ្ងៃទី ២២ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០១៤ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតអន្តរជាតិបានច្រានចោលសំណើសុំពិចារណាឡើងវិញ (“សេចក្តីសម្រេចលើការពិចារណាឡើងវិញ”)³⁴ ដោយសារតែសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតអន្តរជាតិយល់ឃើញថា មិនមានការផ្លាស់ប្តូរកាលៈទេសៈ ភាពអយុត្តិធម៌ ឬកំហុសឆ្គងក្នុងការផ្តល់សំអាងហេតុដែលអាចផ្តល់នូវយុត្តិកម្មសម្រាប់ការពិចារណាឡើងវិញ លើសេចក្តីសម្រេចស្តីពីការចូលរួម ដែលមានអានុភាពចងកាតព្វកិច្ចរួចហើយ បន្ទាប់ពីអង្គបុរេជំនុំជម្រះមិនអាចឈានដល់ការចេញសេចក្តីសម្រេច ចំពោះបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍លើការចូលរួម។
- 13. នៅថ្ងៃទី ២៣ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០១៤ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតអន្តរជាតិបានចេញសេចក្តីសម្រេចដែលរងការជំទាស់ បដិសេធសំណើទាំងបីរបស់ម្ចាស់បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ សុំបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរដោយផ្អែកលើមូលដ្ឋានថា ម្ចាស់បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ដែលជា “ជនសង្ស័យ” គឺមិនមានសិទ្ធិដាក់សំណើសុំបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរទេ³⁵។ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតអន្តរជាតិពិចារណាថា ដោយសារតែឋានៈរបស់ម្ចាស់បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ គឺជាកម្មវត្ថុនៃសេចក្តីសម្រេចចំនួនពីរ ដែលមិនត្រូវបានច្រានចោលពេលប្តឹងឧទ្ធរណ៍ ហើយដោយសារមិនមានការផ្លាស់ប្តូរកាលៈទេសៈ ដែលទាមទារឱ្យមានការពិចារណាឡើងវិញនោះ ការដាក់ទង្វឹករណ៍ឡើងវិញរបស់ម្ចាស់បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ គឺផ្ទុយទៅនឹងការសន្សំសំចៃធនធានរបស់តុលាការ³⁶។ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតអន្តរជាតិបានបញ្ជាក់ថា “ប្រសិនបើគ្មានការប្រែប្រួលឋានៈរបស់ជនសង្ស័យ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតអន្តរជាតិនឹងមិនទទួលយក

³³ ដូចជើងទំព័រខាងលើ។

³⁴ ដីកាសម្រេចលើសំណើពិចារណាឡើងវិញ លើសេចក្តីសម្រេចរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតអន្តរជាតិ លើសំណើរបស់ក្រុមមេធាវីការពារក្តី [redacted] សុំពិនិត្យមើលសំណុំរឿង និងចូលរួមការស៊ើបអង្កេត, ចុះថ្ងៃទី ២២ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០១៤, ឯកសារ D121/4/6។

³⁵ សេចក្តីសម្រេចដែលរងការជំទាស់, កថាខណ្ឌ ៥។

³⁶ ដូចជើងទំព័រខាងលើ កថាខណ្ឌ៥ ដល់៦។

សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ [redacted] ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតអន្តរជាតិ
បដិសេធសំណើសុំបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរ

ហើយក៏មិនដាក់ចូលក្នុងសំណុំរឿង នូវសំណើបន្ថែមទៀតដែលដាក់តាងនាមឱ្យជនសង្ស័យ ដើម្បី
ស្នើឱ្យអនុវត្តសិទ្ធិដែលវិធានផ្ទៃក្នុង រក្សាទុកឱ្យជនត្រូវចោទ³⁷។ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតអន្តរជាតិ
បានសន្និដ្ឋានបញ្ចប់ថា ប្រសិនបើមានការប្រែប្រួលស្ថានភាពពាក់ព័ន្ធ ម្ចាស់បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍អាច
ដាក់សំណើសុំបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរឡើងវិញ³⁸។

ខ. បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍

14. ម្ចាស់បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍បានដាក់បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ជាភាសាអង់គ្លេស នៅថ្ងៃទី ១៦ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០១៤
និងជាភាសាខ្មែរនៅថ្ងៃទី ០៩ ខែមិថុនា ឆ្នាំ ២០១៤។ ម្ចាស់បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍បានលើកឡើងថា
បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍អាចទទួលយកបានតាមវិធាន ២១, វិធាន ៧៣(ក) និងវិធាន ៧៤(៣)(ខ) នៃវិធាន
ផ្ទៃក្នុង ដោយសារតែបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍នេះ ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចបដិសេធសំណើសុំបំពេញ
កិច្ចស៊ើបសួរ³⁹ និង “ពាក់ព័ន្ធនឹងការរំលោភយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរលើសិទ្ធិជាមូលដ្ឋាន [របស់ម្ចាស់បណ្តឹង
ឧទ្ធរណ៍] ដែលជាចំណុចស្នូលនៃភាពត្រឹមត្រូវនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី និងសមភាពនៃមធ្យោបាយ
នៃការតទល់ក្តី”⁴⁰។ ម្ចាស់បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍លើកឡើងថា ភាពអាចទទួលយកបាននៃបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍
មិនគួរត្រូវបានបដិសេធដោយផ្អែកលើ “ការអះអាងដោយភាន់ច្រឡំថា ម្ចាស់បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ “មិន
មែនជាជនត្រូវចោទ ហេតុដូច្នោះគាត់មិនអាចដាក់សំណើសុំបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរបានឡើយ”⁴¹។
ម្ចាស់បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍បានទទួលថា គាត់មិនប្តឹងឡើងវិញអំពីឋានៈរបស់គាត់នោះទេ ប៉ុន្តែគាត់លើក
ជាទីក្រីករណ៍ថា ក្នុងនាមជា “ជនសង្ស័យ” គាត់គួរត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យដាក់សំណើសុំបំពេញកិច្ច
ស៊ើបសួរ ដើម្បីការពារសិទ្ធិជាមូលដ្ឋានរបស់គាត់ ដែលត្រូវបានការពារដោយមាត្រា ១៤ នៃកតិកា
សញ្ញាស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោបាយ និងវិធាន ២១ នៃវិធានផ្ទៃក្នុង⁴²។ ក្នុងផ្នែកអង្គសេចក្តី
ម្ចាស់បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍បានលើកទីក្រីករណ៍ថា សេចក្តីសម្រេចដែលរងការជំទាស់មានកំហុសឆ្គង
ផ្នែកអង្គច្បាប់ព្រោះ ១) សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតអន្តរជាតិមិនបានផ្តល់គោលបំណងស្របច្បាប់

³⁷ ដូចជើងទំព័រខាងលើ កថាខណ្ឌ៦។

³⁸ ដូចជើងទំព័រខាងលើ កថាខណ្ឌ៧។

³⁹ ដូចជើងទំព័រខាងលើ កថាខណ្ឌ៣៦។

⁴⁰ ដូចជើងទំព័រខាងលើ កថាខណ្ឌ៣៨។

⁴¹ ដូចជើងទំព័រខាងលើ កថាខណ្ឌ៣៨។

⁴² ដូចជើងទំព័រខាងលើ កថាខណ្ឌ២ និង ៤១។

សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ [REDACTED] ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតអន្តរជាតិ
បដិសេធសំណើសុំបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរ

ណាមួយ សម្រាប់ការកំហិតលើសិទ្ធិរបស់ម្ចាស់បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ក្នុងការទទួលបានការការពារ ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព និងការចូលពិនិត្យមើលសំណុំរឿងតុលាការ អនុលោមតាមវិធាន ២១ នៃ វិធានផ្ទៃក្នុង និងមាត្រា ១៤ នៃកតិកាសញ្ញាស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោបាយ⁴³ ២) សេចក្តី សម្រេចដែលរងការជំទាស់បង្កការប៉ះពាល់ដល់សុចរិតភាព និងគុណភាពនៃកិច្ចស៊ើបសួរ ដោយ បានបង្កហានិភ័យនៃការបាត់បង់ភស្តុតាងដោះបន្ទុក⁴⁴ ៣) សេចក្តីសម្រេចដែលរងការជំទាស់បង្ក ហានិភ័យដោយការបដិសេធមិនផ្តល់ដល់ម្ចាស់បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍នូវឱកាស ដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងការ ចោទប្រកាន់ប្រឆាំងនឹងគាត់ ដូច្នោះនឹងបណ្តាលឱ្យគាត់ទទួលរងព្យសនកម្ម⁴⁵ និង ៤) សេចក្តី សម្រេចដែលរងការជំទាស់មិនបានផ្តល់សំអាងហេតុគ្រប់គ្រាន់ និងមិនបានដោះស្រាយដល់រាល់ ទុក្ខិករណ៍ដែលបានលើកឡើងដោយម្ចាស់បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ដូចដែលតម្រូវឱ្យមាននូវមតិយោបល់ របស់ចៅក្រម តាមច្បាប់ស្តីពីការបង្កើត អ.វ.ត.ក និងបទដ្ឋានអន្តរជាតិ⁴⁶។ ជាលទ្ធផល ម្ចាស់បណ្តឹង ឧទ្ធរណ៍បានស្នើដល់អង្គបុរេជំនុំជម្រះ “បដិសេធសេចក្តីសម្រេចដែលរងការជំទាស់ និងបញ្ហាឱ្យ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតអន្តរជាតិ ទទួលយកសំណើសុំបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរទាំងបី ដែលជាកម្មវត្ថុ នៃបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍នេះ និងបង្គាប់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតអន្តរជាតិ អនុញ្ញាតឱ្យម្ចាស់បណ្តឹង ឧទ្ធរណ៍ ចូលរួមនៅក្នុងកិច្ចស៊ើបសួរដោយតុលាការ តាមរយៈការដាក់សំណើបន្ថែមសុំបំពេញកិច្ច ស៊ើបសួរ ដែលចាំបាច់ដើម្បីការពារផលប្រយោជន៍របស់គាត់”⁴⁷។

- 15. សហព្រះរាជអាជ្ញា និងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីមិនបានដាក់ចម្លើយតប ចំពោះបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ តាម កាលបរិច្ឆេទកំណត់តាមផ្លូវច្បាប់ឡើយ។

គ. ទុក្ខិករណ៍ផ្ទាល់មាត់

- 16. ម្ចាស់បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍បានស្នើដល់អង្គបុរេជំនុំជម្រះ សុំបើកសវនាការជាសាធារណៈ លើបណ្តឹង ឧទ្ធរណ៍ ដោយបានលើកឡើងថា ដើម្បីជាផលប្រយោជន៍យុត្តិធម៌ ដោយសារតែសេចក្តីសម្រេច

⁴³ ដូចជើងទំព័រខាងលើ កថាខណ្ឌ៤៣ ដល់៤៨។
⁴⁴ ដូចជើងទំព័រខាងលើ កថាខណ្ឌ៤៩ ដល់៥៣។
⁴⁵ ដូចជើងទំព័រខាងលើ កថាខណ្ឌ៥៤ ដល់៥៧។
⁴⁶ ដូចជើងទំព័រខាងលើ កថាខណ្ឌ៥៨ ដល់៥៩។
⁴⁷ ដូចជើងទំព័រខាងលើ កថាខណ្ឌ១។

សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ [REDACTED] ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតអន្តរជាតិ
 បដិសេធសំណើសុំបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរ

ដែលរងការជំទាស់ បានបណ្តាលឱ្យមានជាការរំលោភបំពានទៅលើសិទ្ធិទទួលបានការជំនុំជម្រះប្រកបដោយយុត្តិធម៌របស់គាត់⁴⁸។

17. វិធាន ៧៧(៣)(ខ) នៃវិធានផ្ទៃក្នុងចែងថា “បន្ទាប់ពីបានពិចារណាលើការយល់ឃើញរបស់ភាគីអង្គបុរេជំនុំជម្រះអាចសម្រេចលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ដោយផ្អែកតែលើមូលដ្ឋាននៃសេចក្តីសន្និដ្ឋានជាលាយលក្ខណ៍អក្សររបស់ភាគីតែប៉ុណ្ណោះ”។ ដោយបានពិចារណាលើសារណាជាលាយលក្ខណ៍អក្សរយ៉ាងច្រើនដែលបានធ្វើឡើងដោយម្ចាស់បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ និងដោយសារមិនមានចម្លើយតបណាមួយដែលបានដាក់ដោយព្រះរាជអាជ្ញា ឬដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីនោះ អង្គបុរេជំនុំជម្រះពិចារណាថា មិនមានភាពចាំបាច់ក្នុងការបើកសវនាការផ្ទាល់មាត់ នៅក្នុងករណីនេះឡើយ ហើយសម្រេចចេញសេចក្តីសម្រេចរបស់ខ្លួន លើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍នេះ។

II. ការវិភាគ

18. ដូចដែលបានបង្ហាញពីខាងលើ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតអន្តរជាតិបានសម្រេចនៅក្នុងសេចក្តីសម្រេចរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតអន្តរជាតិលើការចូលរួមថា ម្ចាស់បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ដែលមិនមែនជាជនត្រូវចោទនោះ មិនមានសិទ្ធិចូលរួមក្នុងកិច្ចស៊ើបអង្កេតនៅដំណាក់កាលនេះឡើយ ដោយអនុលោមតាមវិធានផ្ទៃក្នុង⁴⁹ ឬក្នុងន័យទូលាយ តាមសិទ្ធិទទួលបានការជំនុំជម្រះប្រកបដោយយុត្តិធម៌⁵⁰។ ការយល់ឃើញនេះ បើទោះបីជាត្រូវបានបង្ហាញក្នុងលក្ខណៈទូទៅ ប៉ុន្តែបានគ្រប់ដណ្តប់ពេញលេញលើការដាក់សំណើសុំបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរ⁵¹។ ម្ចាស់បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍បានប្តឹងឧទ្ធរណ៍លើសេចក្តីសម្រេចរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតអន្តរជាតិ លើការចូលរួម ទៅអង្គបុរេជំនុំជម្រះរួចហើយ ប៉ុន្តែមិនអាចទទួលបានជោគជ័យ ក្នុងការបដិសេធលើសេចក្តីសម្រេចនេះ ព្រោះអង្គបុរេជំនុំជម្រះមិនអាចស្វែងរកសំឡេងភាគច្រើនបួននាក់ ដូចដែលតម្រូវតាមមាត្រា ៧៧(១៣) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង ដើម្បីចេញសេចក្តីសម្រេច។ ជាលទ្ធផល សេចក្តីសម្រេចរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតអន្តរជាតិ លើការចូលរួម បានក្លាយជាសេចក្តីសម្រេចស្ថាពរ។ ម្ចាស់បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍បានស្នើដល់

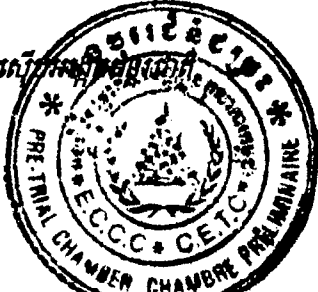
⁴⁸ ដូចជើងទំព័រខាងលើ កថាខណ្ឌ៣ និង៤។

⁴⁹ សូមមើលសេចក្តីសម្រេចរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតអន្តរជាតិលើការចូលរួម, កថាខណ្ឌ ៣៦ ដល់៤៩ និង៦២។

⁵⁰ ដូចជើងទំព័រខាងលើ កថាខណ្ឌ៥០ ដល់៦២។

⁵¹ ដូចជើងទំព័រខាងលើ កថាខណ្ឌ៣៧, ៤៦, ៥៥, ៥៩ និង ៦២។

សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ [redacted] ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតអន្តរជាតិ
បដិសេធសំណើសុំបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរ

សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតអន្តរជាតិ ឱ្យធ្វើការពិចារណាឡើងវិញលើសេចក្តីសម្រេចខាងលើ ដោយផ្អែកលើមូលដ្ឋាននៃមតិយោបល់ ដែលលើកឡើងដោយចៅក្រម CHUNG និងចៅក្រម DOWNING ប៉ុន្តែសំណើនេះត្រូវបានបដិសេធ ហើយសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតអន្តរជាតិនៅតែអះអាងឡើងវិញពីគោលជំហរដូចដើមរបស់គាត់។

19. ទោះបីជាបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍បច្ចុប្បន្ន ជំទាស់ទៅនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតអន្តរជាតិ បដិសេធសំណើជាក់លាក់ចំនួនបី សុំបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរក៏ដោយ តែទង្វើករណីដែលបានលើកឡើងពាក់ព័ន្ធដល់ “សិទ្ធិ” របស់ម្ចាស់បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ក្នុងការដាក់សំណើសុំបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរ ដោយមិនគិតដល់ខ្លឹមសារនោះឡើយ។ ជាពិសេស ម្ចាស់បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍បានអះអាងនៅក្នុងបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍បច្ចុប្បន្ននេះថា ការគោរពដល់សិទ្ធិទទួលបានការជំនុំជម្រះប្រកបដោយយុត្តិធម៌របស់គាត់ តម្រូវថា គាត់ត្រូវទទួលបានការអនុញ្ញាតឱ្យដាក់សំណើសុំបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរ⁵²។ ម្ចាស់បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍បានលើកឡើងថា ការបដិសេធមិនផ្តល់ឱកាសដល់គាត់ ក្នុងការដាក់សំណើសុំបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរ អាចបណ្តាលឱ្យបាត់បង់ភស្តុតាងដោះបន្ទុក ប្រសិនបើសាក្សីសក្តានុពលមិនអាចស្វែងរកបាន⁵³ ហើយនឹងបង្កើតបានជាហានិភ័យដែលថា សកម្មភាពស៊ើបអង្កេតមិនអាចអនុវត្តបានមុនពេលបិទបញ្ចប់កិច្ចស៊ើបសួរ ដោយសារតែកង្វះធនធាន⁵⁴។ អង្គបុរេជំនុំជម្រះកត់សម្គាល់ថា ទង្វើករណីទាំងនេះមានលក្ខណៈទូទៅ និងគ្រាន់តែជាការទាយស្មាន ដោយសារតែមិនមានការលើកឡើងពីអំណះអំណាងណាមួយដែលថា សំណើណាមួយក្នុងចំណោមសំណើសុំបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរទាំងបី ដែលពាក់ព័ន្ធដល់បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍បច្ចុប្បន្ននេះ ស្វែងរកការស្តាប់ចម្លើយសាក្សីណាម្នាក់ ដែលមានហេតុផលគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់ការភ័យខ្លាចថា សាក្សីទាំងនោះអាចរកមិនបាន ឬក៏អាចផ្តល់ជាយុត្តិកម្មសម្រាប់ការចាំបាច់មានមិនបាន ក្នុងការអនុវត្តកិច្ចស៊ើបសួរដែលបានស្នើឡើងនោះ។ ម្ចាស់បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍បែរជាមិនលើកឡើងថា ការបដិសេធរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតអន្តរជាតិ ក្នុងការមិនសម្រេចទៅលើសំណើសុំបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរទាំងបី នៅដំណាក់កាល

⁵² សូមមើលជាឧទាហរណ៍ បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍, កថាខណ្ឌ ២, ៣៩ ដល់៤២, ៤៧។ សូមមើលផងដែរ សេចក្តីសន្និដ្ឋាន នៅកថាខណ្ឌ ៦០(ឃ) ដែលបានស្នើដល់អង្គបុរេជំនុំជម្រះ ឱ្យបង្គាប់ដល់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតអន្តរជាតិ ឱ្យអនុញ្ញាតដល់ម្ចាស់បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ឱ្យដាក់ “សំណើសុំបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរបន្ថែមទៀត ដែលចាំបាច់សម្រាប់ការពារផលប្រយោជន៍របស់គាត់”។

⁵³ ដូចជើងទំព័រខាងលើ កថាខណ្ឌ៥២។

⁵⁴ ដូចជើងទំព័រខាងលើ កថាខណ្ឌ៥៤ ដល់៥៦។

សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ [REDACTED] ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតអន្តរជាតិ
បដិសេធសំណើសុំបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរ

នេះ បង្កគ្រោះថ្នាក់ធ្ងន់ធ្ងរច្បាស់លាស់ទៅលើ សិទ្ធិទទួលបានជំនុំជម្រះប្រកបដោយយុត្តិធម៌របស់ គាត់។ អង្គបុរេជំនុំជម្រះកត់សម្គាល់បន្ថែមទៀតថា បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍មិនបានលើកឡើងពីអង្គហេតុ ឬកាលៈទេសៈផ្ទៃណាមួយឡើយ ប៉ុន្តែបែរជាអះអាងឡើងវិញនូវទង្វើករណីដែលបានលើកឡើងរួច មកហើយនៅក្នុងបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍លើការចូលរួម⁵⁵។ ហេតុដូច្នោះ អង្គបុរេជំនុំជម្រះយល់ឃើញថា បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ព្យាយាមលើកយកមកដាក់នៅចំពោះមុខអង្គបុរេជំនុំជម្រះ នូវបញ្ហាដែលទាំងក្នុង អង្គហេតុ និងអង្គច្បាប់ ដែលបញ្ហាទាំងនេះត្រូវបានត្រួតពិនិត្យរួចរាល់ហើយនៅក្នុងការពិចារណា លើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ (ឧទាហរណ៍ សិទ្ធិរបស់ម្ចាស់បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ក្នុងការចូលរួមក្នុងកិច្ចស៊ើប អង្កេត) ហើយដែលអង្គបុរេជំនុំជម្រះមិនអាចស្វែងរកសំឡេងភាគច្រើនលើសលប់ ចំនួនបួន សំឡេង ដើម្បីចេញសេចក្តីសម្រេចបានឡើយ។

20. ប្រសិនបើអង្គជំនុំជម្រះធ្វើការពិចារណាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍បច្ចុប្បន្ន គឺអាចសន្មតបានថា ចៅក្រម ទាំងប្រាំរូបរបស់អង្គបុរេជំនុំជម្រះ នឹងមានមតិយោបល់ដូចមតិយោបល់លើកមុនរបស់ខ្លួន ហើយ ចៅក្រមនីមួយៗនឹងឈានដល់សេចក្តីសន្និដ្ឋានដដែល ដែលនឹងបង្កឱ្យមានលទ្ធផលដូចគ្នាចំពោះ ម្ចាស់បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ដូចជាថា សេចក្តីសម្រេចដែលរងការជំទាស់នឹងត្រូវតម្កល់ទុកជាបានការ ដោយអនុលោមតាមវិធាន ៧៧(១៣) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង។ ស្ថានភាពបែបនេះបង្ហាញថា បណ្តឹង ឧទ្ធរណ៍មិនមានប្រយោជន៍ ហើយបង្កើតជាលទ្ធភាពនៃការប្តឹងដែលគ្មានទីបញ្ចប់។ អង្គបុរេជំនុំ ជម្រះសូមសង្កត់ធ្ងន់ថា វិធានស្តីពីសម្លេងភាគច្រើនលើសលប់ និងស្ថានភាពដូចដើម ដែលត្រូវបាន ប្រមើលមើលក្នុងវិធានផ្ទៃក្នុង គឺជាលក្ខណៈពិសេសសម្រាប់តែ អ.វ.ត.ក ដែលអាចបណ្តាលឱ្យ អង្គជំនុំជម្រះមិនអាចឈានទៅរកសេចក្តីសម្រេចបាននៅលើបញ្ហាជាក់លាក់ណាមួយ។ ក្នុងន័យ នេះ វិធាន ៧៧(១៣) នៃវិធានផ្ទៃក្នុងចែងថា៖

១៣. សេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គបុរេជំនុំជម្រះ តម្រូវឱ្យមានសំឡេងគាំទ្រជាវិជ្ជមានពី ចៅក្រម៤ (បួន) រូបយ៉ាងតិច។ សេចក្តីសម្រេចនេះត្រូវបិទផ្លូវតវ៉ា។ ប្រសិនបើសំឡេង ភាគច្រើនដែលតម្រូវមិនអាចរកបានទេ សេចក្តីសម្រេចដែលមិនមានសំឡេងគាំទ្ររបស់ អង្គបុរេជំនុំជម្រះត្រូវអនុវត្តដូចខាងក្រោម៖

⁵⁵ សូមមើលជាឧទាហរណ៍ បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍លើការចូលរួម កថាខណ្ឌ ១៧ ដល់២៤, ៦១ ដល់៨០។ សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ [REDACTED] ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់សហចៅក្រមចៅក្រម [REDACTED] បដិសេធសំណើសុំបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរ

ក. ពាក់ព័ន្ធនឹងបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ឬពាក្យសុំមោឃភាពដីកា ឬកិច្ចសន្យាសន្យាដែលមិនមែនជាដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះ ដីកា ឬកិច្ចសន្យានោះត្រូវតម្កល់ទុកជាបានការ។

ខ. ក្នុងករណីបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ប្រសិនបើមិនអាចរកសំឡេងភាគច្រើនដែលតម្រូវបាននោះទេ អង្គបុរេជំនុំជម្រះត្រូវសម្រេចច្បឹងទៅអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ដោយឈរលើមូលដ្ឋានដីកាដំណោះស្រាយរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត។

នៅពេលដែលអង្គបុរេជំនុំជម្រះមិនអាចសម្រេចលើបញ្ហាដែលបានលើកឡើងនៅចំពោះមុខខ្លួន ការត្រួតពិនិត្យឡើងវិញលើបញ្ហាដែលដូចគ្នាជាសំខាន់ ទាំងក្នុងអង្គហេតុ និងអង្គច្បាប់ តាមរយៈសំណើសុំ ឬបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ដែលដាក់សាជាថ្មី ដោយភាគីដែល នឹងផ្ទុយទៅនឹងគោលការណ៍នៃសច្ចភាពផ្លូវច្បាប់⁵⁶ និងការសន្សំសំចៃធនធានរបស់តុលាការ ហើយក្នុងលក្ខណៈទូទៅជាងនេះ គឺផ្ទុយទៅនឹងផលប្រយោជន៍យុត្តិធម៌ ដោយសារតែការណ៍នេះនឹងមិនជួយជំរុញកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី ប៉ុន្តែបែរជាប្រឈមហានិភ័យនៃការបង្កឱ្យមានការពន្យារពេល។ ការស្វែងរកគោលការណ៍ណែនាំនៅក្នុងវិធាននីតិវិធី នៅកម្រិតអន្តរជាតិ អនុលោមតាមមាត្រា ១២(១) នៃកិច្ចព្រមព្រៀងរវាងអង្គការសហប្រជាជាតិ ជាមួយរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ក្នុងការបង្កើត អ.វ.ត.ក ព្រមទាំងមាត្រា ២៣ថ្មី និងមាត្រា ៣៣ថ្មី នៃច្បាប់ស្តីពីការបង្កើត អ.វ.ត.ក និងវិធាន ២ វិធានផ្ទៃក្នុងអង្គបុរេជំនុំជម្រះកត់សម្គាល់ថា បើតាមសិទ្ធិសភា ការបដិសេធចោលព្យាបាល ឬសំណើសុំ ដោយផ្អែកលើមូលដ្ឋានដែលថា ព្យាបាល ឬសំណើសុំនោះលើកឡើងនូវបញ្ហាដែលត្រូវបានសម្រេចរួចហើយ ដោយសេចក្តីសម្រេចស្ថាពរ ដែលមានអានុភាពចងកាតព្វកិច្ចលើភាគីដែលពាក់ព័ន្ធ (ដូច្នេះគឺជាបញ្ហាដែលជំនុំជម្រះរួចហើយ) គឺជាការអនុវត្តជាទូទៅនៅតាមតុលាការដទៃទៀតដែលមានលក្ខណៈអន្តរជាតិ លើកលែងតែបញ្ហាទាំងអស់នេះ ត្រូវបានលើកឡើងនៅក្នុងបរិបទនៃសំណើសុំឱ្យ

⁵⁶ សូមមើល វិធាន ២១(១) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង។ សូមមើលផងដែរ រដ្ឋអាជ្ញា តទល់នឹង Aleksovski, IT-95-14/1-A, សាលដីកា, អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល, កថាខណ្ឌ ៩៧ (ដែលអង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល របស់តុលាការ ICTY បានរំលឹកថា ភាពចាំបាច់សម្រាប់ “សង្គតភាព សច្ចភាព និង ភាពអាចប៉ាន់ប្រមាណ” នៅក្នុងអង្គច្បាប់ ត្រូវបានទទួលស្គាល់ជាទូទៅនៅក្នុងយុត្តាធិការជាតិ ទាំងក្នុងប្រព័ន្ធ Common law និងCivil law ព្រមទាំងនៅចំពោះមុខតុលាការអន្តរជាតិ”)។

សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ [REDACTED] ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត
បដិសេធសំណើសុំចោលព្យាបាលស៊ើបអង្កេត

ពិចារណាឡើងវិញ⁵⁷។ ហេតុដូច្នេះ អង្គបុរេជំនុំជម្រះសម្រេចថា ខ្លួនអាចបដិសេធបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ឬសំណើសុំមួយ ដោយមិនធ្វើការពិចារណាទៅលើភាពអាចទទួលយកបានជាផ្លូវការរបស់បណ្តឹង ឧទ្ធរណ៍ ឬសំណើនោះ តាមវិធាន ៧៣, វិធាន ៧៤ និង/ឬ វិធាន ២១ ឬទៅលើអង្គសេចក្តីនោះ ឡើយ នៅពេលដែលបណ្តឹង ឬសំណើនោះ បានលើកឡើងពីបញ្ហាមួយដែលដូចគ្នាយ៉ាងខ្លាំង (ទាំង ក្នុងអង្គហេតុ និងអង្គច្បាប់) ទៅនឹងបញ្ហាដែលត្រូវបានត្រួតពិនិត្យរួចហើយដោយអង្គជំនុំជម្រះ

⁵⁷ សូមមើលជាឧទាហរណ៍ រដ្ឋអាជ្ញា តទល់នឹង Simic និងអ្នកដទៃទៀត, IT-95-9, សេចក្តីសម្រេចលើ (១) សំណើរបស់ Steven Todorovic សុំពិចារណាឡើងវិញលើសេចក្តីសម្រេចថ្ងៃទី ២៧ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៩ (២) ព្យាគីរបស់ ICRC សុំឱ្យ ពិចារណាឡើងវិញលើដីកាកំណត់កាលបរិច្ឆេទ ថ្ងៃទី ១៨ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩៩ និង (៣) លក្ខខណ្ឌសម្រាប់ការចូលពិនិត្យមើល សំណុំរឿង, អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ៣, ចុះថ្ងៃទី ២៨ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០០០, កថាខណ្ឌ ៩ (“គោលការណ៍នៃការជំនុំជម្រះរួច ហើយ នឹងរារាំងដល់រដ្ឋអាជ្ញា មិនឱ្យលើកឡើងនូវបញ្ហាជាក់លាក់ម្តងទៀត នៅក្នុងកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីបន្ទាន់បង្ខំនានា រវាងរដ្ឋ អាជ្ញា និង ICRC លើកលែងតែករណីដែលអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ខ្លួនឯងបានត្រៀមខ្លួនក្នុងការពិចារណាឡើងវិញលើសេចក្តី សម្រេចរបស់ខ្លួន”)។ រដ្ឋអាជ្ញា តទល់នឹង Prlicនិងអ្នកដទៃទៀត, IT-04-74-T, សេចក្តីសម្រេចលើសំណើរបស់មេធាវីការពារ ក្តី សុំការបញ្ជាក់ ដើម្បីប្តឹងឧទ្ធរណ៍, អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ៣, ចុះថ្ងៃទី ០៧ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៩, ទំព័រ ៣ (ដែលអនុវត្តគោល ការណ៍ ជំនុំជម្រះរួចហើយ ចំពោះបញ្ហានីតិវិធី ដែលត្រូវបានដោះស្រាយរួចរាល់ហើយ)។ រដ្ឋអាជ្ញា តទល់នឹង Rutoនិងអ្នកដទៃ ទៀត, ICC-01/09-01/11, សេចក្តីសម្រេចលើ “សំណើរបស់រដ្ឋាភិបាលប្រទេសកេនយ៉ា ពាក់ព័ន្ធនឹងការបញ្ជាក់អះអាងពីកិច្ច ដំណើរការនីតិវិធីនៃការចោទប្រកាន់”, អង្គបុរេជំនុំជម្រះ ២, ចុះថ្ងៃទី ០១ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១១, កថាខណ្ឌ ៨ (យល់ឃើញថា រដ្ឋាភិបាលកេនយ៉ា បានជំទាស់ទៅលើភាពអាចទទួលយកបាននៃរឿងក្តី “ជំនុំជម្រះរួចហើយ”)។ រដ្ឋអាជ្ញា តទល់នឹង Ntakirutimana និងអ្នកដទៃទៀត, ICTR-96-10-I និង ICTR-96-17-T, សេចក្តីសម្រេចលើព្យាគីរបស់រដ្ឋអាជ្ញា សុំបញ្ជូលដីកា បញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះ ICTR-96-10-IជាមួយនិងICTR-96-17-T, អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង, ចុះថ្ងៃទី ២២ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០០១, កថាខណ្ឌ ១១ (“ប្រសិនបើអង្គជំនុំជម្រះបានសម្រេចរួចរាល់ហើយលើបញ្ហាអង្គហេតុ ទោះបីជាការសម្រេចនោះដើម្បី សំណើសុំផ្សេង ឬក៏វិធានផ្សេងក៏ដោយ អង្គជំនុំជម្រះ នឹងមិនពិចារណាឡើងវិញលើបញ្ហានេះឡើយ ស្ថិតក្រោមកម្មវត្ថុនៃមូលដ្ឋាន ថ្មីដែលត្រូវលើកឡើង”)។ សូមមើលផងដែរ អំពីគោលការណ៍ ជំនុំជម្រះរួចហើយ (ដូចដែលបានអនុវត្តចំពោះ “សាលក្រម” លើ អង្គសេចក្តី ឬលើអញ្ញត្រកម្ម ពាក់ព័ន្ធយុត្តាធិការ)៖ តុលាការយុត្តិធម៌អន្តរជាតិ, រឿងក្តីពាក់ព័ន្ធការអនុវត្តអនុសញ្ញាស្តីពីការរារាំង និងដាក់ទណ្ឌកម្មលើអ្នកដឹកនាំប្រល័យពូជសាសន៍ (Bosnia and Herzegovina តទល់នឹង Serbia and Montenegro), សាល ក្រម, ចុះថ្ងៃទី ២៦ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០០៧, របាយការណ៍របស់តុលាការយុត្តិធម៌អន្តរជាតិ ឆ្នាំ ២០០៧, ទំព័រ ៤៣ កថាខណ្ឌ ១១៤ ដល់ ១២០។ ស្រដៀងគ្នានេះ នៅតុលាការអឺរ៉ុបសម្រាប់សិទ្ធិមនុស្ស សំណើមួយត្រូវបានប្រកាសថាមិនអាចទទួលយកបាន នៅ ពេលដែលសំណើនោះ “ដូចគ្នាទៅនឹងបញ្ហាដែលតុលាការបានត្រួតពិនិត្យរួចហើយ” ឧទាហរណ៍ “នៅពេលដែលភាគី, អ្នកប្តឹង និងអង្គហេតុដូចគ្នាបេះបិទ”។ សូមមើល មាត្រា ៣៥(២)(ខ) នៃអនុសញ្ញាអឺរ៉ុបស្តីពីសិទ្ធិមនុស្ស និងតុលាការអឺរ៉ុបសម្រាប់សិទ្ធិ មនុស្ស, គោលការណ៍អនុវត្តស្តីពីលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យនៃភាពអាចទទួលយកបាន, ចុះថ្ងៃទី ៣១ ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០១១, កថាខណ្ឌ ១០៥។

សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ [REDACTED] ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់សហចៅក្រមលើករណីជាមួយ [REDACTED] បដិសេធសំណើសុំបំពេញកិច្ចស៊ើបអង្កេត

